

[Indenrigs- og boligministeren.]

disse kommuner gældende særlige beskatningsregler — være forbundet med store vanskeligheder at tilvejebringe dækning for de forøgede udgifter til sygehusdriften.

Ved gennemførelsen af sygehusloven af 1946 var det forudsat, at tilskuddet fra udligningsfonden skulle udgøre ca. halvdelen af kommunernes tilskudsberettigede udgifter til driften af sygehuse. Det var endvidere forudsat, at halvdelen af tilskuddet ydedes på grundlag af antallet af indbyggere og halvdelen på grundlag af antallet af sygedage.

Det foreliggende lovforslag, der er udarbejdet i overensstemmelse med en indstilling fra sygehusrådet, vil føre til en ajourføring af loven efter disse principper.

Forslaget går ud på en forhøjelse af tilskuddet fra udligningsfonden, således at indbyggertilskuddet forhøjes med 1 kr. 50 øre til 10 kr. 50 øre pr. indbygger og sygedagstilskuddet med 25 øre til 5 kr. 75 øre pr. sygedag. Forslaget vil i finansåret 1952—53 betyde en merudgift for udligningsfonden på 8,4 mill. kr. Kommunernes samlede tilskud fra udligningsfonden til sygehusdriften vil herefter for finansåret 1952—53 beløbe sig til ca. 90,1 mill. kr. svarende til 49,6 pct. af kommunernes samlede tilskudsberettigede nettoudgifter.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentmodtagere m. fl.*

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, blev der i forbindelse med bortfaldet af rabatorrdningen vedrørende kød og flæsk ved en lov af 31. marts 1950 tilvejebragt hjemmel for i finansåret 1950—51 at udbetale en særlig ydelse på 40 kr. til alders- og invaliderentmodtagere m. fl.

En tilsvarende ordning blev for finansåret 1951—52 gennemført ved en lov af 28. marts 1951, og det foreslås nu, at der også for finansåret 1952—53 tilvejebringes hjemmel for udbetaling af en ydelse af nævnte størrelse.

Udgifterne ved udredelsen af den pågældende ydelse er anslået til godt 13 mill. kr. Ligesom med hensyn til ydelsen for de foregående år foreslås denne udgift afholdt fuldtud af statskassen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbe-

fale forslaget til hurtig og velvillig behandling i tinget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg skal hermed tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.*

Lov om priser m. v. blev senest ved lov nr. 150 af 28. april 1952 forlænget indtil udgangen af maj 1952. Der har været ført forhandlinger med det nedsatte folketingsudvalg angående prisloven, og herunder har jeg bl. a. gjort rede for den internationale prisudvikling og påpeget, at prisbølgen kulminerede i foråret 1951, hvorefter priserne på de fleste vigtige råvarer har været vigende, i de sidste måneder endog tildels stærkt faldende.

Situationen i dag er således en hel anden end den, der forelå, dengang man i efteråret 1950 skulle tage stilling til prislovens forlængelse og i tilslutning til pris-kontrolrådets skrivelse af 2. oktober 1950 enedes om den fortolkning af prislovens § 13, at bestemmelsen ville kunne benyttes til i fornødent omfang at sikre, at prisfastsættelser indenfor erhvervsområder, hvor der var fare for væsentlige ekstraordinære prisstigninger, skete på grundlag af omkostningerne ved indkøb og rimelig avance, idet man herved gik ud fra, at den betingelse for anvendelsen af lovens § 13, at konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom til at sikre fri prisdannelse, måtte siges at være opfyldt i de omtalte tilfælde af ekstraordinære prisstigninger.

Som nævnt har prisudviklingen nu helt skiftet karakter, og samtidig har virkningerne af den førte økonomiske politik gjort sig gældende. Forsyningsforholdene har bedret sig betydeligt, og der kan nu kun på ret få vareområder tales om knaphed; samtidig er udenrigshandelen i stigende grad blevet frigjort fra de kvantitative reguleringer. De forhold, på hvilke pris-kontrolrådets skrivelse af 2. oktober 1950 tog sigte, har således på afgørende måde ændret sig, og det samme gælder med hensyn til en række af de bemærkninger, der er fremsat i forbindelse med behandlingen på rigsdagen af tidligere prislovforslag.

I den nu foreliggende situation kunne det i og for sig være rimeligt at rejse spørgsmål om videregående lempelser i den ekstraordinære prislovgivning. På den anden side må det erkendes, at udviklingen fremover endnu tegner sig som usikker, og da den gældende prislov anvendt på den rette smidige måde vil kunne tilpasses de skif-